

DEO

DEO
Θερινό Πρόγραμμα
Χίος
6 Ιουλίου - 8 Σεπτεμβρίου 2024

Η DEO, ο πρώτος οργανισμός σύγχρονης τέχνης στη Χίο, παρουσιάζει το καλλιτεχνικό της πρόγραμμα για το καλοκαίρι του 2024, σε συνεργασία με την Κοινότητα του μεσαιωνικού οικισμού Βέσσας, στη νοτιοδυτική Χίο.

Η φετινή δράση της DEO αποτελείται από μια έκθεση μεγάλης κλίμακας έργων στον δημόσιο χώρο, με τίτλο **Τα Όνειρά μου Γκρεμίστηκαν στα Τείχη σου**, και ένα παράλληλο πρόγραμμα που θα εκτυλίσσεται καθ' όλη τη διάρκεια της έκθεσης, από τις 6 Ιουλίου έως τις 8 Σεπτεμβρίου.

Οκτώ καλλιτέχνες από την Ελλάδα, την Κύπρο, την Τουρκία και τη Ρουάντα συμμετέχουν, με αναθέσεις και υπάρχοντα έργα, σε μια ανοιχτή, υπαίθρια έκθεση που ξετυλίγεται μέσα στα σοκάκια της Βέσσας, μεταμορφώνοντας τον περίπατο στο χωριό σε μια εμπειρία σύγχρονης τέχνης.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

Τα Όνειρά μου Γκρεμίστηκαν στα Τείχη σου

Έκθεση στον δημόσιο χώρο | Μεσαιωνικό χωριό Βέσσα

6 Ιουλίου - 8 Σεπτεμβρίου

Συμμετέχοντες καλλιτέχνες:

Ahmet Doğu İpek, Ανδρέας Λόλης, Francis Offman, Μαλβίνα Παναγιωτίδη, Γεωργία Σαγρή, Σωκράτης Σωκράτους, Hale Tenger, Antrea Tzourovits

Επιμέλεια: Άκης Κόκκινος

Η έκθεση **Τα Όνειρά μου Γκρεμίστηκαν στα Τείχη σου** εξερευνά τον χώρο μεταξύ κίνησης και αδράνειας, σιωπής και θορύβου, «μέσα» και «έξω», αφουγκράζεται περιοχές όπου ο χρόνος σταματά.

Οι καλλιτέχνες αντιπαραβάλλουν τις διαφορετικές εικαστικές φωνές τους με την ηχώ της μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής και ατμόσφαιρας της Βέσσα, παρουσιάζοντας μια πολυμεσική ποιητική αφήγηση σε λαβυρινθώδη μορφή. Δημιουργώντας συνδέσεις ανάμεσα στην ακινησία του χωριού και στο πάγωμα που συχνά συνοδεύει τα ανοιχτά τραύματα, περπατούν με τα έργα τους πλάι πλάι με τον επισκέπτη σε διαδρομές επούλωσης.

Η Βέσσα καθρεφτίζει τις παθολογίες του παγκόσμιου και στέκει ως αναφορά στο ανθεκτικό πνεύμα των κοινοτήτων σε όλο τον κόσμο και στα όνειρά τους για χάραξη νέων διαδρομών. Η έκθεση *Τα Όνειρά μου Γκρεμίστηκαν στα Τείχη σου* είναι ένα περιπατητικό ταξίδι που μας καλεί να περιπλανηθούμε εντός μας και στον κόσμο όπου κατοικούμε.

Το παράλληλο πρόγραμμα εκδηλώσεων περιλαμβάνει πεζοπορίες, λογοτεχνικό εργαστήρι, συναυλία, ξεναγήσεις και εκπαιδευτικές δραστηριότητες για παιδιά.

Η DEO και το Θερινό Πρόγραμμα 2024 έχουν λάβει γενναιόδωρη υποστήριξη από τους:

Μεγάλοι Δωρητές:

Μαρία Καλομενίδου & Γιάννης Σκούφαλος, Θεόδωρος Φατσής & Μαρία Απόδιακου, Στάμος Ι. Φαφαλιός

Δωρητές:

Κωνσταντίνος & Χριστίνα Λογοθέτη, Παγκρήτια Τράπεζα

Υποστηρικτές:

Λίτσα Κολάκη, Ειρήνη Παναγοπούλου

Ιδρύματα και οργανισμοί:

Οργανισμός σύγχρονης τέχνης Pylon, με την υποστήριξη του Οργανισμού Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON, ίδρυμα SAHA, Libra Philanthropies, νέοι δωρητές DEO.

ΠΑΓΚΡΗΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ

Στηρίζουμε τη Δημιουργία

NEON

Libra Philanthropies

**Pylon
Art&Culture**

Χορηγοί εγκαινίων:

MY CAFE 2

citrus
άρωμα μνήμης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΥΨΗΛΗΣ & WEB ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Τοποθεσία:

Δημόσιος χώρος στον μεσαιωνικό οικισμό Βέσσα, νοτιοδυτική Χίος

Ωράριο λειτουργίας:

Καθημερινά 10:00-14:00 και 17:00-21:00

Είσοδος ελεύθερη

Εγκαίνια:

6 Ιουλίου, 18:00-21:00

Το αναλυτικό παράλληλο πρόγραμμα θα ανακοινωθεί τον Ιούλιο

Συνεργασία DEO x Pylon

Από φέτος, η DEO υλοποιεί συνεργασία με τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό σύγχρονης τέχνης από την Κύπρο Pylon Art & Culture. Αντανακλώντας την πολιτισμική σύνδεση των δύο τόπων, η Pylon υποστηρίζει Κύπριους καλλιτέχνες μέσω της παρουσίασης έργων τους στο πρόγραμμα DEO και οργανώνει από κοινού ομιλίες με στόχο την ενίσχυση του διαπολιτισμικού διαλόγου. Για το 2024, οι δύο οργανισμοί επέλεξαν τον εικαστικό Σωκράτη Σωκράτους για να συμμετάσχει στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με ανάθεση έργου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ

Ahmet Doğu İpek

Ο Ahmet Doğu İpek (1983, Τουρκία) ζει και εργάζεται στην Κωνσταντινούπολη. Σπούδασε καλές τέχνες και από την πρώτη του ατομική έκθεση το 2012, έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις σε διάφορες γκαλερί και ιδρύματα στην Τουρκία, στην Ευρώπη και στην Ασία. Είναι γνωστός για τα έργα του με ακουαρέλα και μελάνι/μολύβι σε χαρτί, που φιλοτεχνεί με επιμελή και λεπτομερή χρήση του στοχαστικού του στιλ. Ωστόσο, η τεχνική και τα πλαίσια του καλλιτέχνη είναι πάντα ανοιχτά στην καινοτομία. Στις συλλογές του, οι οποίες είναι γενικά πολυεπίπεδες, σύνθετες και μονοχρωματικού χαρακτήρα, προβάλλονται στο κοινό οι πολυδιάστατες σχέσεις του İpek με την πόλη και τη φύση. Εκτεινόμενες από τον μικρόκοσμο στον μακρόκοσμο, οι επαναλήψεις και τα μοντέλα στις προηγούμενες και στις νέες συλλογές του εμπνέονται συχνά από έννοιες όπως οι κατασκευές, η πυκνότητα και οι οργανικές μορφές. Εκτός από τα έργα του σε καμβά με ακουαρέλα και μελάνι, ο İpek υλοποιεί επίσης πολυδιάστατες εγκαταστάσεις και έργα ειδικά σχεδιασμένα για συγκεκριμένους χώρους με καλλιτέχνες από διάφορους κλάδους. Η πιο πρόσφατη ατομική του έκθεση, *A Halo of Blackness Upon Our Heads*, πραγματοποιήθηκε στο ARTER το 2022 και περιελάμβανε πίνακές του καθώς και μια εγκατάσταση μεγάλης κλίμακας. Το 2021, μια επιλογή έργων του συμπεριλήφθηκε στη νέα έκδοση της σειράς *Vitamin* του Phaidon Press, *Vitamin D3 (Today's Best in Contemporary Drawing)*. Το 2018, συμμετείχε για τρεις μήνες στο πρόγραμμα φιλοξενίας του προγράμματος Cité des Arts στο Παρίσι. Την ίδια

χρονιά εκδόθηκε, με την υποστήριξη του SAHA Association, το καλλιτεχνικό του βιβλίο που φέρει το όνομα της συλλογής *Days* και περιλαμβάνει 89 έργα από αυτήν. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ άλλων στους χώρους των Istanbul Modern, Κωνσταντινούπολη, Τουρκία (2024)· Arter, Κωνσταντινούπολη, Τουρκία (2022)· Odunpazari Modern Museum, Εσκίσεχιρ, Τουρκία (2020)· Abdülmecid Efendi Mansion, Κωνσταντινούπολη, Τουρκία (2019, 2022)· Neues Museum Nürnberg, Νυρεμβέργη, Γερμανία (2018)· ArtScience Museum, Σιγκαπούρη (2015)· Museum Evliyagil, Άγκυρα, Τουρκία (2017)· Mekan68, Βιέννη, Αυστρία (2016)· και Baksi Museum, Μπαϊμπούρτ, Τουρκία (2015). Έργα του ανήκουν σε συλλογές ιδρυμάτων όπως το Arter, η Istanbul Modern και το Odunpazari Modern Museum. Ο Ahmet Doğu İpek εκπροσωπείται από τη Nev, <https://www.galerinevistanbul.com/tr>.

Ανδρέας Λόλης

Ο Ανδρέας Λόλης (1970) ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας (2002) και της Ακαδημίας Καλών Τεχνών της Καράρα, Ιταλία (2005). Έχει διδάξει στη Διεθνή Θερινή Ακαδημία Καλών Τεχνών του Σάλτσμπουργκ, Αυστρία (2016-2018). Έχει συνεργαστεί σε εκθέσεις με σημαντικούς επιμελητές όπως οι Ralph Rugoff (διευθυντής της Hayward Gallery, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Nicolas Bourriaud (διευθυντής της École Nationale Supérieure des Beaux- Arts, Παρίσι, Γαλλία), Shamim Momin (διευθύντρια και επιμελήτρια στο LAND, Λος Άντζελες, ΗΠΑ, συν-επιμελήτρια της Μπιενάλε Whitney του 2004 και του 2008), Claire Lilly (διευθύντρια του Yorkshire Sculpture Park, Ηνωμένο Βασίλειο), Tom Eccles (εκτελεστικό διευθυντή του Center for Curatorial Studies στο Bard College), Ξένια Καλπακτσόγλου (επιμελήτρια και συνιδρύτρια της Μπιενάλε της Αθήνας), Κατερίνα Κοσκινά (πρώην διευθύντρια του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης της Αθήνας), Νάγια Γιακουμάκη (διευθύντρια του Hellenic Centre στο Λονδίνο). Έχει παρουσιάσει έργα του σε ατομικές εκθέσεις: *Behind the Theatre*, σε επιμέλεια του Χριστόφορου Μαρίνου, παραγωγή της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης Ελευσίνα 2023 και συνδιοργάνωση με το Φεστιβάλ Αισχύλεια· *Prosaic Origins*, British School at Athens, σε επιμέλεια της Νάγιας Γιακουμάκη, NEON City Project, Αθήνα· *Undercurrents* στη The Breeder στην Αθήνα, στο The Breeder Monaco στο Μόντε Κάρλο, στο Münchner Künstlerhaus, Γερμανία και στην Chiesa del Suffragio, Καράρα, Ιταλία. Επιλεγμένες εκθέσεις περιλαμβάνουν τις: *May You Live in Interesting Times*, Μπιενάλε της Βενετίας σε επιμέλεια Ralf Rugoff· *Antidoron The EMST Collection*, Friedericianum, Κάσελ, Γερμανία, documenta 14, επιμέλεια Κατερίνα Κοσκινά· *The Garden Sees*, επιμέλεια Άννα Καφέτση, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Μπιενάλε Θεσσαλονίκης 2017 σε επιμέλεια Συραγώ Τσιάρρα· *The Body, The Soul, The Place*, Εθνικό Μουσείο Τέχνης της Κίνας, 7^η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Πεκίνου, 13^η Μπιενάλε της Λυών «La Vie Moderne» σε επιμέλεια Ralph Rugoff· *Yoko Ono Lumiere De L'Aube*, στο Musée d'Art Contemporain της Λυών, Γαλλία· *Hell As Pavillion* που επιμελήθηκε η Νάντια Αργυροπούλου στο Palais de Tokyo στο Παρίσι, Γαλλία· και «Μονόδρομος» η 3^η Μπιενάλε της Αθήνας (επιμέλεια Nicolas Bourriaud, Ξένια Καλπακτσόγλου και Ροκα Υίο). Ο Ανδρέας Λόλης εκπροσωπείται από τη The Breeder, www.thebreedersystem.com.

Francis Offman

Ο Francis Offman (1987, Μπουτάρε) ζει και εργάζεται στην Μπολόνια. Έχει καταγωγή από τη Ρουάντα και διαμένει στην Ιταλία από τότε που ήταν παιδί. Τα επιτοίχια έργα και οι εγκαταστάσεις του κατασκευάζονται από επαναχρησιμοποιημένα υλικά, όπως δωρισμένα και πεταμένα υφάσματα, άχρηστα κατακάθια καφέ, ληγμένους επιδέσμους και αποκόμματα χαρτιού, τα οποία βάζονται και κολλούνται μεταξύ τους. Ενώ οι

συνθέσεις του είναι πάντα αφηρημένες, κάθε αντικείμενο που χρησιμοποιείται σε αυτές περιέχει μια αφήγηση που συνδέεται με κάποια τοπική ή παγκόσμια ιστορία. Για παράδειγμα, χρησιμοποιεί συχνά κιμωλία της Μπολόνια ως συνεκτικό υλικό, ενώ η χρήση του καφέ συνδέει τη χώρα καταγωγής του, όπου ο καφές αποτελεί σημαντικό αγαθό, με τον τόπο διαμονής του, όπου είναι ένα ρόφημα που χαίρει εθνικής εκτίμησης. Οι ανάγλυφες και πολυεπίπεδες επιφάνειες του Offman προέρχονται από πολλαπλές οπτικές και ιστορικές επιρροές, προσφέροντας μια πλούσια και σύνθετη ανάγνωση. Έχει παρουσιάσει δύο ατομικές εκθέσεις στις Γκαλερί Καλφαγιάν, Αθήνα, με τίτλο *APORIA* (2020) και *Counting Rests* (2023) και μία ατομική έκθεση στην γκαλερί Incubator, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, με τίτλο *Hot, Cold, Pain, Pressure* (2024). Ο Francis Offman εκπροσωπείται από την Herald St., <https://www.heraldst.com>.

Μαλβίνα Παναγιωτίδη

Η Μαλβίνα Παναγιωτίδη (Αθήνα, 1985) ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και παρακολούθησε το μεταπτυχιακό πρόγραμμα «Art in Context» στο Universität der Künste στο Βερολίνο, Γερμανία. Έχει βραβευτεί με το Πρόγραμμα Υποστήριξης Καλλιτεχνών Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (2018) και με το Έπαθλο Σπυρόπουλου (2016). Η καλλιτεχνική πρακτική της εστιάζει στα σημεία τομής του αποκρυφιστικού μοντερνισμού, της λειτουργίας του φαντασιακού και της ανοίκειας ανθρώπινης συμπεριφοράς σε διαφορετικές κοινωνικοπολιτικές συνθήκες. Επιλεγμένες εκθέσεις: *Όλα τα Όνειρα Είναι Ενοχλητικά*, Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Αθήνα, ατομική (2024)· *Plásmata II: Ioannina*, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Ιωάννινα (2023)· *Ο Κύριος Ροθινσώνας Κρούσος Έμεινε Σπίτι. Περιπέτειες Σχεδιασμού σε Συνθήκες Κρίσης*, Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα (2021)· *When You Touch About Me, I Think Myself*, Signs, Κωνσταντινούπολη, Τουρκία (2020)· *Gone Today, Here Tomorrow*, AnnexM-Μέγαρο Μουσικής, Αθήνα (2019)· *Αστερισμοί στο Χώμα*, NEON & Εφορεία Αρχαιοτήτων Κυκλάδων, Κτίριο Αρχαιολογικής συλλογής Κουφονησίου (2018)· *It Was Evening All Afternoon, You Cannot Hide for More Than Seven Years* curatorial venture, Αθήνα, (2018)· *The Equilibrists*, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ & New Museum, Μουσείο Μπενάκη, Αθήνα (2016)· *Hypnos Project*, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Αθήνα (2016)· *The Predictions of a One-Night King*, Chalet Society, Παρίσι, Γαλλία (2015)· *A Monument for the First Homosexual Emancipation Movement*, HKW, Βερολίνο, Γερμανία (2015). Είναι επίσης ιδρυτικό μέλος της ομάδας Anacolutha (2022) και της καλλιτεχνικής ερευνητικής ομάδας Σαπρόφυτα (2009). Η Μαλβίνα Παναγιωτίδη εκπροσωπείται από τη The Breeder, www.thebreedersystem.com.

Γεωργία Σαγρή

Η Γεωργία Σαγρή (1979, Αθήνα) είναι εικαστικός και αναπληρώτρια καθηγήτρια για την Performance στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Σπούδασε μουσική και βιολοντσέλο στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών. Είναι πτυχιούχος της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών, με μεταπτυχιακό από το Πανεπιστήμιο της Κολούμπια (Νέα Υόρκη). Το έργο της έχει παρουσιαστεί διεθνώς μεταξύ άλλων στα παρακάτω μουσεία και γκαλερί: Gropius Bau, Βερολίνο, Γερμανία (2022)· de Appel, Άμστερνταμ, Ολλανδία (2021)· Mimosas House, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο (2020)· TAVROS, Αθήνα (2020)· Portikus, Φρανκφούρτη, Γερμανία (2018)· Kunstverein Braunschweig, Γερμανία (2017, 2018)· Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, Αθήνα (2017)· Museum of Modern Art, Βαρσοβία, Πολωνία (2016)· Sculpture Center, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ (2016)· KW Institute for Contemporary Art, Βερολίνο, Γερμανία (2016, 2015)· Forde, Γενεύη, Ελβετία (2015)· Kunsthalle Basel, Ελβετία (2014)· MoMA PS1, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ (2013)· Museum of Modern Art, Βαρσοβία, Πολωνία (2013)· Guggenheim Bilbao, Ισπανία

(2011)· MoMA, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ (2011)· Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη (2011)· και The Dakis Joannou Collection, Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, Αθήνα (2006). Έχει συμμετάσχει σε σημαντικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό όπως: Μπιενάλε του Κιέβου (2023), documenta 14 (2017), Manifesta 11 (2016), Μπιενάλε της Κωνσταντινούπολης (2015), Μπιενάλε της Λυών (2013), Μπιενάλε Whitney, Νέα Υόρκη (2012), Μπιενάλε της Θεσσαλονίκης (2011) και Μπιενάλε της Αθήνας (2007). Η πρώτη της μονογραφία εκδόθηκε από την Sternberg Press, μετά τις ατομικές εκθέσεις *Georgia Sagri Georgia Sagri* στο Kunstverein Braunschweig, Γερμανία και *Georgia Sagri and I* στο Portikus, Φρανκφούρτη, Γερμανία. Το βιβλίο της *Stage of Recovery* εκδόθηκε από την Divided Publishing το 2021. Είναι η ιδρύτρια του μη-κερδοσκοπικού χώρου ΥΛΗ[matter]HYLE (hyle.gr), στο κέντρο της Αθήνας. Έργα της περιλαμβάνονται στις συλλογές των Fondazione CRC, Kunstmuseum Lichtenstein, Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης και Frac Lorraine, Metz. Η ατομική της έκθεση *Oikonomia* παρουσιάστηκε στη The Breeder το 2023, ενώ το 2020 κατέλαβε την πρόσοψη της γκαλερί παρουσιάζοντας το *Deep Cut*. Τον Ιούνιο του 2023 συμμετείχε στο Art Basel Parcours. Το φθινόπωρο του 2024 θα πραγματοποιήσει ατομική έκθεση στο Kunstmuseum Lichtenstein ενώ το έργο της περιλαμβάνεται και στο Πάρκο Γλυπτικής της Κολωνίας, Γερμανία 2024. Η Γεωργία Σαγρή εκπροσωπείται από τη The Breeder, www.thebreedersystem.com.

Σωκράτης Σωκράτους

Ο Σωκράτης Σωκράτους γεννήθηκε στην Πάφο και ζει και εργάζεται μεταξύ Αθήνας και Λευκωσίας. Ατομικές εκθέσεις (επιλογή): *The Breeder Studyroom | See it With Your Own Ears*, (2024), The Breeder, Αθήνα· «*So is this great and wide sea, wherein are things creeping innumerable, both small and great beasts.*» (Psalm 103:25) The Breeder, Αθήνα (2019)· *Casts of an Island*, επιμέλεια Michelangelo Corsaro, residency στο Point Center for Contemporary Art, Λευκωσία, Κύπρος (2016)· βραβεία ΔΕΣΤΕ έκθεση υποψηφίων Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, Αθήνα (2015)· *2000- 2010 Ο Σωκράτης Σωκράτους Φωτογραφίζει την Αθήνα*, Μουσείο Μπενάκη, Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου (2010)· και *Socratis Socratous/Rumours*, επιμέλεια Sophie Duplaix, εθνική συμμετοχή περίπτερο Κυπριακής Δημοκρατίας, 53^η Μπιενάλε της Βενετίας, Ιταλία (2009). Ομαδικές εκθέσεις (επιλογή): *The Yard - An Outdoor Exhibition*, Contemporary Istanbul, Κωνσταντινούπολη, Τουρκία (2023)· *Public Matters*, επιμέλεια Christiane Erhardter, Georg Lechner, Sergey Harutoonian, Axel Köhne, Claudia Slanar, Luisa Ziaja, Μουσείο Belvedere, Βιέννη, Αυστρία (2023)· *Les Choses; Une Histoire de la Nature Morte*, επιμέλεια Laurence Bertrand Dorléac, Μουσείο Louvre, Παρίσι, Γαλλία (2022)· *Retours à l'Afrique*, επιμέλεια Άντρη Μιχαήλ, Bandjoun Station κέντρο τεχνών, Καμερούν (2019)· *The Same River Twice: Contemporary Art in Athens*, επιμέλεια Margot Norton και Natalie Bell, Μουσείο Μπενάκη σε συνεργασία με το Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, Αθήνα και το New Museum Νέα Υόρκη, ΗΠΑ (2019)· *Cher(e)s Ami(e)s*, επιμέλεια Christine Macel, Centre Pompidou, Παρίσι, Γαλλία (2016)· *FOCUS MENAM (Middle East, North Africa, and the Mediterranean)*, επιμέλεια Omar Kholeif, Armory Show, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ (2015)· *Gestures in Time*, επιμέλεια Jack Persekian, Katya Garcia-Anton και Lara Khaldi, Riwaq Biennial, Παλαιστίνη (2012). Ο Σωκράτους Σωκράτους εκπροσωπείται από τη The Breeder, www.thebreedersystem.com.

Hale Tenger

Η Hale Tenger (1960, Σμύρνη), αποφοίτησε από το Τμήμα Κεραμικής της Σχολής Καλών Τεχνών Mimar Sinan μετά το πτυχίο της στον Προγραμματισμό Υπολογιστών από το Πανεπιστήμιο Boğaziçi. Το 1988 ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό της στις Καλές Τέχνες στο South Glamorgan Institute of Higher Education. Αντλεί τα θέματά

της από πολιτιστικές, πολιτικές και ψυχοκοινωνικές αναφορές. Η καλλιτεχνική της παραγωγή χαρακτηρίζεται από την ανοιχτή διέγερση των αισθήσεων και του πνεύματος ταυτόχρονα. Χτίζει τις οπτικές και ακουστικές μεταφορές της διυλίζοντας σύνθετα και φορτισμένα περιεχόμενα, ενθαρρύνοντας τον θεατή να βιώσει μια οικεία εμπειρία μέσω της σύνδεσης της μνήμης, του χώρου και του χρόνου. Η Hale Tenger έχει αναγνωριστεί για τις καθηλωτικές εγκαταστάσεις της που συνδυάζουν διαφορετικά υλικά σε έναν περίτεχνο συνδυασμό. Πέρα από τις εγκαταστάσεις, το ευρύ φάσμα της παραγωγής της περιλαμβάνει βίντεο, γλυπτική και φωτογραφία. Ο ήχος ενσωματώνεται συχνά στα έργα της σε διάφορες μορφές, είτε ως πρωτότυπη μουσική, είτε σε αφηγηματική μορφή, είτε ως διασκευή αρχαίων ηχογραφήσεων. Η Hale Tenger έχει συμμετάσχει σε διάφορες Μπιενάλε, μεταξύ άλλων στην 6^η Ural Industrial Biennale (2021), στην 16^η Μπιενάλε της Κωνσταντινούπολης (2019), στην 57^η Μπιενάλε της Βενετίας (2017), στην 8^η Μπιενάλε της Αβάνας (2003), στην 3^η Μπιενάλε της Γκουάνγκτζου (2000), στη 2^η Μπιενάλε του Γιοχάνεσμπουργκ (1997), στη Manifesta 1, Ρότερνταμ, Ολλανδία (1996), στην 22^η Μπιενάλε του Σάο Πάολο (1994), στην 4^η Μπιενάλε της Κωνσταντινούπολης (1995) και στην 3^η Μπιενάλε της Κωνσταντινούπολης (1992). Επιλεγμένες ατομικές εκθέσεις της Tenger έχουν πραγματοποιηθεί στις εγκαταστάσεις των Galeri Nev Istanbul, Τουρκία (2019)· Rizzuto Gallery, Παλέρμο, Ιταλία (2018)· Protocinema, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ (2015)· Smithsonian Institution, Ουάσινγκτον, ΗΠΑ (2011)· Green Art Gallery, Ντουμπάι, ΗΑΕ (2011). Η Tenger τιμήθηκε με υποτροφία του Βρετανικού Συμβουλίου το 1986 και έχει προσκληθεί σε μια σειρά από καλλιτεχνικές διαμονές, από οργανισμούς όπως οι Rockefeller Foundation, Bellagio Center, Μπελάτζιο, Ιταλία (2019)· ArtPace, Τέξας, ΗΠΑ (1997)· New York State College of Ceramics at Alfred University, Νέα Υόρκη, ΗΠΑ (1994). Έργα της παρουσιάζονται σε πολυάριθμες συλλογές, σε χώρους όπως οι Centre Pompidou, Art Gallery of Western Australia, Museum Voor Modern Kunst Arnhem, Arter (Συλλογή Ιδρύματος Vehbi Koc) και Istanbul Modern (Συλλογή Ιδρύματος Dr. Nejat F. Eczacıbaşı). Η Hale Tenger εκπροσωπείται από τη Nev, <https://www.galerinevistanbul.com/tr>.

Antrea Tzourovits

Ο Antrea Tzourovits (1987, Ντανίλοβγκραντ, Σερβία και Μαυροβούνιο) ζει και εργάζεται στο Λονδίνο. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στις Καλές Τέχνες από το The Slade School of Fine Art, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο (2020-2022), με υποτροφία από τον οργανισμό NEON, και πτυχίου στις Καλές Τέχνες από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, (2015-2020). Ο Tzourovits έχει τιμηθεί με τα βραβεία Kenneth Armitage Foundation Postgraduate Sculptor Prize 2022, UCL East Provosts Art Prize 2022, The Hari Art Prize 2022 και από το Πρόγραμμα Υποστήριξης Καλλιτεχνών του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, ARTWORKS (2022). Οι πρόσφατες ομαδικές εκθέσεις του περιλαμβάνουν τα έργα *Lines in The Sand* (ομαδική έκθεση), Incubator, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο· και *Doomed Companions. Unsubstantial Shades* (επιμέλεια: Άκης Κόκκινος), έκθεση που διοργάνωσε ο Οργανισμός Πολιτισμού και Ανάπτυξης NEON του Δ. Δασκαλόπουλου, Hellenic Residency, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο. Ο Antrea Tzourovits εκπροσωπείται από την γκαλερί Καλφαγιάν.

Ομάδα Προφορικής Ιστορίας Χίου (ΟΠΙΧΙ)

Η ΟΠΙΧΙ δημιουργήθηκε το 2023 και ανήκει στο δίκτυο Ομάδων Προφορικής Ιστορίας (ΟΠΙ) της Ελλάδας. Η κύρια φιλοσοφία των ομάδων προφορικής ιστορίας είναι η καταγραφή της ιστορίας από «τα κάτω» με στόχο, μέσα από μαρτυρίες και αφηγήσεις ζωής καθημερινών ανθρώπων, να αναδειχθεί και να διατηρηθεί η

συλλογική μνήμη ενός τόπου. Οι συνεντεύξεις γίνονται με τρόπο συστηματικό, βασισμένο στα διεθνή πρότυπα και τη διεθνή μεθοδολογία και παραμένουν ως παρακαταθήκη για τη δημιουργία μιας τράπεζας θεμάτων που μπορεί να αξιοποιηθεί για εκπαιδευτικούς, ερευνητικούς και πολιτιστικούς σκοπούς. Τα μέλη της ΟΡΙΧΙ είναι εθελοντές και, όπως όλες οι ΟΠΙ Ελλάδας, είναι άτυπη αυτοδιαχειριζόμενη συλλογικότητα, που δεν χρηματοδοτείται από κανένα φορέα. Μέχρι σήμερα η ΟΠΙΧΙ έχει διοργανώσει εκδηλώσεις με θεματικές προβολές συνεντεύξεων, έχει συνεργαστεί με τοπικούς συλλόγους και φορείς και έχει συμμετάσχει σε δράσεις του δικτύου ΟΠΙ στην Αθήνα. Μετά από πρόσκληση της DEO, το τελευταίο διάστημα επικεντρώθηκε στην περιοχή της Βέσσας καταγράφοντας ιστορίες ζωής. Σελίδα Ομάδων Προφορικής Ιστορίας Ελλάδος: <http://oralhistorygroups.gr/>

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ DEO

Η DEO είναι ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός για τη σύγχρονη τέχνη με έδρα τη Χίο.

Στηριζόμενη στις αξίες της ενσυναίσθησης, της εμπιστοσύνης και της γενναιοδωρίας, η DEO έχει δεσμευτεί να ενθαρρύνει τον διεθνή διάλογο και να στηρίξει την υπάρχουσα πολιτισμική υποδομή του νησιού, αναπτύσσοντας προγράμματα που λαμβάνουν τη μορφή εκθέσεων, καλλιτεχνικών φιλοξενιών, αναθέσεων, παρεμβάσεων και συνεργειών με τοπικές κοινότητες, συλλόγους και θεσμικούς ή μη θεσμικούς φορείς.

Ως μια μη χωρική πολιτισμική οντότητα, η DEO λειτουργεί σε όλη την έκταση του νησιού, και ερευνά θεματικές που ανακύπτουν από τις πολυεπίπεδες ιστορικές, κοινωνικές και πολιτισμικές ρίζες του, και επεκτείνονται πέρα από τα γεωγραφικά του όρια. Ως μια πλατφόρμα διαλόγου, προσκαλεί διεθνείς και ντόπιους καλλιτέχνες, επιμελητές, στοχαστές, συλλέκτες, μαζί με οικολόγους, θεραπευτές, επιστήμονες, χειροτέχνες, επισκέπτες, δημοσιογράφους και θεατές να ερευνήσουν συλλογικά εκδοχές πολιτισμικής, κοινωνικής και πολιτικής αλλαγής.

Η DEO στοχεύει στη δημιουργία ενός γόνιμου και συμπεριληπτικού χώρου για να επανεξετάσει χρόνιες πληγές και στερεοτυπικά μοτίβα σκέψης, να δώσει χώρο στις παραγκωνισμένες φωνές και φωνή στους τόπους που έχουν σιωπήσει.

Περισσότερες πληροφορίες για την DEO: www.deoprojects.com

Στοιχεία επικοινωνίας

evitaky@deoprojects.com, cc akis@deoprojects.com

+30 6977357600